

Côte Chalonnaise

Het andere bourgogne via drie supercru's: Rully, Mercurey en Givry

Bourgogne is vaak een moeilijk te memoriseren tapijt van nobele cru's in de Côte de Nuits en de Côte de Beaune. De enorme variëteit in bourgogne vertaalt zich in meer dan 100 appellaties, 6 wijnregio's (vignobles de Yonne, Côte de Nuits, Côte de Beaune, Côte Chalonnaise, Maconnais en Beaujolais) en vier kwaliteitsniveaus (regionale appellatie, village-appellatie, premier cru-appellatie en grand cru-appellatie). Voor een wijnneofiet is de bourgogneregio een echte nachtmerrie om het theoretische en geografisch plaatje te begrijpen. Voor de wijnfanaat is de Bourgogne een orgastische locatie vol verrassingen. Hoe simpel de druivensamenstelling ook is, des te moeilijker de vinologische structuur van deze wijnregio. Nergens anders in Frankrijk is de notie 'terroir' zo uitgesproken belangrijk als in Bourgogne waarbij men er zelfs in slaagt naast het ingewikkelde appellatiesysteem ook nog 645 geklasseerde 'climats' op het etiket te toveren. Wie Bourgogne zegt, zegt traditie, zegt chardonnay & pinot noir, zegt authenticiteit, zegt complexiteit, zegt dure wijnen, maar moet er vaak ook bij zeggen hoe weinig ze ervan afweten. Een artikel schrijven over Bourgogne is quasi onbegonnen werk. Met een boek komt men amper toe. Wij gaan een klein interessant aspect van de Bourgogne uitlichten, dat in de gegeven omstandigheden misschien het meest onderschat wordt. De Côte Chalonnaise wordt al te vaak het kleine broertje genoemd van de Côte d'Or. Een wandeling door de regio doet ons anders besluiten. De Côte Chalonnaise is evenwel de mooie verleidelijke zuster van de Côte d'Or, waar men op een zeer hoog niveau nog betaalbare bourgognes kunt kopen. Commanderie Osiris-Gent heeft zijn mauwen opgetrokken en het beste van deze regio gaan opzoeken. Drie cru's werden met elkaar geconfronteerd. Rully, Mercurey en Givry hebben hun geheimen vrij gegeven voor Ken Wijnmagazine.

Côte Chalonnaise is gesitueerd rond de tweede wijnstad van de bourgogne, zijnde Chalon-sur-Saône. Deze wijnregio bestaat uit vijf gemeentelijke cru-appellaties en een ruim gebied dat ressorteert onder de appellatie Bourgogne-côte-Chalonnaise en aoc Bourgogne. In drie van de vijf cru's worden zowel wit als rode wijn gemaakt. De appellatie Montagny is uitsluitend wit en de appellatie Bouzeron heeft een apart (en boeiend) statuut via de aligotédruif. Wij gaan ons verdiepen in drie appellaties die zowel in rood als in wit kunnen concurreren met hun noordelijk gelegen appellatieburen: Rully, Mercurey en Givry.

Domaine Aubert et Paméla de Villaine

Vooraleer we deze drie cru's met elkaar zullen confronteren is het toch belangrijk even stil te staan bij de bijzondere appellatie Bouzeron. Deze zeer kleine appellatie van 62ha heeft haar uitzonderlijkheid behaald door de speciale rol van de aligotédruif. Wanneer je Santenay verlaat en vlug richting Chagny wenst te gaan ben je zonder het te beseffen deze leuke en mooie appellatie voorbij. En toch is het belangrijk deze appellatie te vermelden omdat hier het grootste stigma in de Bourgogne wordt doorprikt. Daar waar de aligoté in de Bourgogne

als minderwaardige druif wordt getypeerd (en enkel goed is om er een kirk-royal mee te maken), bewijst Bouzeron het tegendeel. Nog nooit heb ik zo edele aligotéwijnen met grote finesse kunnen degusteren. Eén van de voortrekkers van deze appellatie en misschien één van de beste aligotéwijnmakers van Frankrijk is Pierre de Benoist van Domaine A&P de Villaine. Deze ambassadeur van de aligoté slaagt erin een zeer strakke en fijne aligotéwijn te produceren met behoorlijke lengte. In blinddegustaties is het onmogelijke zo'n type wijn te raden. De Bouzeron 2007 (8,65€) die we mochten degusteren en pas op fles was, was zeer mineraal en aromatisch wat gesloten. Maar de structuur liet veel vermoeden, waarbij de frisse zuren de finesse van deze wijn benadrukte. Pierre de Benoist is sinds 1997 overgeschakeld op de biodynamische wijncultuur op hetzelfde moment dat Bouzeron zijn gemeentelijke appellatie kreeg. Dat Domaine de Villaine niet alleen moet vermeld worden voor zijn aligotéwijnen, maken onder ander de elegante en fruitige rode cuvée La Digoine 2007 (Côte Chalonnaise Rouge; 12,2€) en de minerale witte Rully St-Jacques 2007 (11,5€) meer dan ooit duidelijk. We hebben hier te doen met een gepassioneerde wijnbouwer die vecht voor zijn appellatie. Domaine de Villaine is de ideale starter om een wijnwandeling doorheen de Côte Chalonnaise te verantwoorden. Ze hebben immers ook een rijk gamma aan interessante bourgognewijnen, mercurewijnen, rullywijnen en côte-chalonnaisewijnen.

De appellatie Rully

Deze kleine appellatie ligt juist naast Bouzeron en begint daar waar je de gemeente Chagny verlaat. Het is een kleine appellatie van 350ha en werd tot AOC verheven in 1939. Het is een appellatie die meer witte wijn (2/3) produceert dan rode (1/3). De topwijnen van deze regio zijn over het algemeen zeer stijlvol en vol. De bodemstructuur is sterk kalk gedomineerd, wat de witte wijnen een mooi bewaarcapaciteit kunnen meegeven. Rully heeft geen onbelangrijke zone waarop premier cruwijnen kunnen worden gecultiveerd. Het dorpje Rully is pittoresk en behoort tot de typische wijndorpsjes van Bourgogne. Naast het bezoek aan enkele noemenswaardige wijndomeinen is het interessant een 'casse-croute' te eten in La Cave Bio'te d'Agneaux. Daar kan je op een zeer ongecomplexeerde manier kennis nemen van plezante biowijnen uit de regio, terwijl je de smakelijkste charcuterie en kazen eet.

Domaine Dureuil-Janthial

Bij elke appellatie proberen we verschillende stijlen, invalshoeken en wijnvisies met elkaar te verzoenen. De rijkdom van een appellatie ligt juist in de eenheid aan diversiteit. Ook in Rully hebben we drie verschillende benaderingen proberen te vergelijken. Domaine Dureuil-Janthial behoort tot de eigenzinnige school, waarbij de biodynamie, houtgebruik en druifrespect met elkaar verzoent worden. De jonge Vincent Dureuil is niet meteen een spraakwaterval. Pas in de prachtige oude degustatiekelder komt hij enigszins los, terwijl de wijnen van dit domein voor zichzelf spreken. De wijnen van dit domein zijn zeer complex en vettig expressief, waarbij zowel in wit als in rood de fijne mineraliteit zo uit het glas springt. Ongeacht het feit dat zowat alle wijnen hout hebben gezien, is dit praktisch niet te proeven uit de wijn. Het is duidelijk dat we hier met een grote vakman te maken hebben. Vincent Dureuil komt uit een wijnbouwerfamilie dat sinds de 13de eeuw is Rully actief is. De gebouwen stralen inderdaad traditie uit, maar de wijnen zijn modern en atypisch voor de appellatie. Naarmate wij van de ene verbazing naar de andere degusteerden, werd Vincent Dureuil mondiger. Het werd meteen duidelijk dat we hier met een stille visionaire

wijnbouwer te maken hadden, die stellig gelooft dat de maancyclus op alles wat met wijn te maken heeft een invloed heeft. De wijnen van Domaine Dureuil-Janthial zijn geen eenvoudige dingetjes, maar complexe bewaarwijnen met grote finesse. Wij proefden een tiental wijnen en waren onder de indruk van de finesse van de witte Rully 1er Cru Margoté 2007 en vooral de lengte van de witte Rully 1er Cru Meix Cadot 2006 (15€). Bij wijze van stijloefening heeft hij ons ook zijn indrukwekkende Nuits St-Georges 1er Cru “Clos des Argillières” (30€) laten degusteren die ons perplex heeft doen staan. Vincent Dureuil is een grote wijnmaker, maar een slechte prater en een nog slechtere verkoper. Evenwel mag je dit domein niet missen wanneer je een bezoek brengt aan deze appellatie.

Château de Rully (Maison Antonin Rodet)

In de omgeving van Rully kan men verschillende monumentale gebouwen terugvinden. Eén steekt er met kop en schouder bovenuit en dat is het imposante (maar verouderde) kasteel Château de Rully. Het kasteel is eigendom van de Comtesse de Ternay, terwijl de omliggende wijngaarden door Maison Antonin Rodet worden geëxploiteerd. Een bezoek aan het kasteel is een verhaal apart en kost 14€. De Comtesse doet zelf de rondleiding en overdonderd de bezoeker met de halve Franse aristocratiegeschiedenis, terwijl ze grappig de ene anekdote na de andere verkoopt. Na een uurtje Comtesse is elke bezoeker dringend toe aan een slok goede wijn om op adem te komen. Gelukkig stond er een mooi verzorgde degustatie ons te wachten in de indrukwekkende oude keuken van het kasteel. De wijnen van Maison Antonin Rodet zijn van een ander hout gesneden dan deze van Domaine Dureuil-Janthial. Maison Antonin Rodet beschikt over 76 ha pinot noir-wijngaarden en 48 ha witte wijngaarden. Dit moet zowat de grootste producent van de regio zijn. We proefden een vijftal wijnen, waarbij de witte Château Rully 2003 (12,1€) soepel en wat mager overkwam. De rode Château de Rully 1er Cru Molesmes 2006 (15,4€) daartegenover had veel fruitelegantie en had veel potentieel in de afdronk. Ook de mercurey van Château de Mercey 1er Cru En Sazenay (15,4€) blonk uit door zijn krachtige structuur. We werden in deze degustatie begeleid door Emmanuelle Laurent, de oenoloog van Château de Rully, die discreet ons wegwijs maakte in de stijl van het huis. Antonin Rodet blijft een interessante referentie van de Côte Chalonnaise.

Domaine Michel Briday

Naast de minerale wijnen van Vincent Dureuil en de geschouderde wijnen van Antonin Rodet, krijgen we met het Domain Michel Briday opnieuw een andere gewaarwording van de appellatie Rully. Stéphane Briday is een totaal ander personage dan bijvoorbeeld Vincent Dureuil. Hier werden we geconfronteerd met een explosief enthousiasme, gekoppeld aan humane gezelligheid. Dit kan ook gezegd worden van de wijnen die Stéphane Briday produceert. Vanaf de eerste wijn die we op dit domein konden proeven, sprong het karakter van de wijnbouwer zo uit het glas. De wijnen van Domaine Michel Briday zijn zeer aromatisch, viscos en wat overweldigend. De vader van Stéphane heeft het domein gecreëerd op het einde van de jaren '70 met 9 ha gehuurde wijngaarden. Vandaag beschikt Stéphane Briday over 16ha (13ha Rully, 1,5ha Mercurey en 1,5ha Bouzeron) waarvan amper 10% in eigendom. Stéphane Briday is een grappige, boeiende en dynamische man die echt staat voor zijn appellatie. De verzorgde degustatie was echt een belevenis, waarbij de locale kaaskoekjes (les gourgères) van zijn charmante echtgenote even onvergetelijk waren. We

proefden een negental producten die de controverse niet uit de weg gingen. De wijnen van Briday schommelen van zeer toegankelijke drinkers tot eigenzinnige bewaarders. Het leuke van een degustatie bij Briday is dat het quasi onmogelijk is geen commentaar te geven. Van een moeilijk product (Rully rouge Les 4 vignes 2006; 11€) tot een prachtige consensuswijn (Rully blanc 1er Cru Gresigny 2007; 14,85€) slaagt Briday erin zijn enthousiasme over te brengen op de proever. Vrij uitgelaten hebben we dit authentieke domein verlaten. Enkele dagen later heb ik noodgedwongen enkele van zijn wijnen in een neutraal kader herproefd. Ze bleven even lekker en uitgesproken, maar even controversieel.

De appellatie Mercurey

Wanneer je de hellingen van Rully verlaat, moet je door een open vlakte rijden (D981) richting volgende appellatie. De eerste op rij is de appellatie Mercurey. Het is zowaar een wijndorp dat bestaat uit één lange straat, dat met de tijd zijdelings wat is uitgebreid. De appellatie Mercurey is de grootste cru van de Côte Chalonnaise en bestaat uit meer dan 600ha. Deze appellatie werd gecreëerd in 1936 en bestaat hoofdzakelijk uit rode wijnen. Het terroirs van mercurey doet vaak denken aan deze van de Côte de Beaune. Ook hier zijn we op zoek gegaan naar drie verschillende wijnstijlen.

Château de Chamery (Domaines Devillard)

Domaines Devillard bestaat uit vier verschillende wijnhuizen: Domaine des Perdrix in Nuits-Sint-Georges, Domaine de la Ferté in Givry, Domaine du Cellier aux Moines ook in Givry en het kasteel Château de Chamery in Mercurey. Vooral het laatste genoot onze voorkeur omdat dit de thuisbasis is van de wijnfamilie Devillard. Sinds 1934 bezit de familie Devillard (vandaag vertegenwoordigd door vader Bertrand Devillard en de zoon Amaury Devillard) het wijnkasteel Château de Chamery met zijn 37 ha wijngaard, waarvan 15ha op het terroir van de premier cru. Laat u niet misleiden en ga niet op zoek naar het kasteel zelf, want daar is vandaag vinologisch weinig te beleven. Devillard heeft enkele jaren geleden een gloednieuwe cave opgetrokken aan de andere kant van Mercurey. De familie Devillard was vroeger nauw verbonden met de familie Rodet en de commercialisatie van de wijnen gebeurde gezamenlijk. Sinds 2005 zijn de domeinen van Devillard hun eigen weg gegaan en met succes. We werden ontvangen door de sympathieke Robert Vernizeau, de maitre de chai van alle wijnhuizen van de familie Devillard. Het is duidelijk dat de wijnen van Château de Chamery het paradepaardje zijn van het huis. In wit was de Mercurey 1er Cru La Mission 2006 (22€) een echt kanon van een bourgogne, waar de warme bakker en de nootjes u tegemoet kwamen. In rood was de Mercurey 1er Cru Clos du Roi 2006 (22€) een zeer mooie complexe wijn met veel zwart fruit. Van de negental wijnen die we konden proeven was geen enkele ontgoochelend, maar niet iedereen kon de moderne pinotstijl appreciëren. Meer dan het vermelden waard was de krachtige vlezige Givry 1er Cru Clos du Cellier aux Moines 2006 (18€), waarmee we de degustatie hebben afgerond. Het nieuwe wijnhuis van de familie Devillard is de moeite waard om te bezoeken en de wijnen getuigen van een uitzonderlijk evenwicht en lengte. Misschien is hier alles wat té clean en té modern en zijn wij op dat vlak iets te bevooroordeeld door de oude keldercharme van de Bourgogne.

Domaine Michel Juillot

Van de indrukwekkende moderne cave van Devillard naar een brok authentieke geschiedenis is in Mercurey maar een kleine stap. Klassieker dan het wijnhuis Domaine Michel Juillot kan men niet vinden. Michel Juillot is een gevestigde waarde en voortrekker van de appellatie Mercurey. Vandaag staat de zoon Laurent aan het roer van het domein. Laurent Juillot beschikt over 32ha wijngaard en een uitgebreid gamma aan bourgognewijnen. Hij heeft zelfs een terroir in Corton-Charlemagne. Het is een traditionalist en maakt zeer klassieke bourgognewijnen. Vader Juillot, die ons heeft ontvangen, is een man van het terroir en is één stukje wijngeschiedenis. Getekend door de tijd moet je hier niet afkomen met moeilijke vragen. Als echte traditionalist kan je hier nog oude millésimes kopen, omdat hij vindt dat de pinot noir nu eenmaal tijd nodig heeft. Hier krijg je heel doorzichtige fijne wijnen voorgeschoteld en het is niet te verwonderen dat vader Juillot Parker ooit heeft buiten gegooid. Ook biowijnbouwers moeten het bij hem ontgelden en noemt hij ze 'pipo's'. Hoewel de plezante wijsheid van de ervaring mij niet heeft overtuigd, is de man wel een belevenis om bezig te zien. De wijnen hebben mij niet allemaal beroerd en vooral de witte wijnen van dit huis hebben mij echt niet overtuigd. Maar de Mercurey Premier Cru Clos des Barraults 2006 is een pareltje van hoog niveau in zijn genre. Een bezoek aan Domaine Michel Juillot is een les in traditie. Ook dat kan ook een keer deugd doen.

Domaine Bruno Lorenzon

Een geoefende wijnproever krijgt een ware electrochoque wanneer je Bruno Lorenzon bezoekt, nadat je reeds Juillot of Devillard achter de kiezen hebt. Vergeet alles wat je geleerd hebt bij de vorige wijnbouwers. Bruno Lorenzon staat voor iets anders. De wijnen van Lorenzon zijn ook gewoonweg anders. Het Domaine Bruno Lorenzon is niet echt toegankelijk en je moet alle registers opentrekken om bij hem op bezoek te kunnen gaan. Het is allemaal te begrijpen wanneer je de man bezig hoort en beseft dat het domein amper 4ha groot is. Bruno Lorenzon is een vleesgeworden wijnpassie en de wijneruditie wordt je om de oren geslaan. De man heeft een wijnvisie van hier tot in Tokio en is niet gegeneerd om korte metten te maken met de klassieke wijnbouw rondom hem. Het is een verademing om naar zijn verhaal te luisteren en de indruk van perfectie is akelig nabij. Hij zoekt 'infusion' in de wijn, en dus geen 'extraction'. Hij geeft toe dat hij ooit anders heeft gevinifieerd. Finesse is het sleutelwoord in al de wijnen van Bruno Lorenzon. Als purist weet hij als geen ander elegantie en kracht met elkaar te verzoenen. De wijnen van Lorenzon hebben de bedoeling te 'désoifer'-en. Deze 40 jarige wijnbouwer die pas in 1997 zijn domein heeft opgestart, werd door Michel Betane als één van de revelaties van de Franse wijnbouw genoemd. Ik kan dit begrijpen omdat zijn eigenzinnig verhaal logisch in elkaar zit, terwijl de producten zijn verhaal weten te bevestigen. Zonder dieper in te willen gaan in de bijzondere aanpak van deze man (geen pompen, pluk in bakjes van 6 kilo, lage plantdensiteit in de wijngaard, maximaal vijf trosjes per rank, hogere plantvegetatie,...) moet gezegd worden dat ik versted stond van de puurheid van de wijnen van dit domein. In de literatuur worden de wijnen van Lorenzon omschreven als donkere krachtpatsers, terwijl de realiteit volledig het omgekeerde is. Het zijn heldere stijlvolle wijnen waar je tijd nodig voor moet hebben om te beseffen hoe goed ze wel zijn. Het zijn geen gemakkelijke wijnen en vergen toch enige wijneducatie. Hier dronken we de witte wijnen achter de rode. De rode Mercurey 1er Cru Champs Martin 2006 Cuvée Carline (22€) gaf mij eerst de indruk van niets, terwijl de finale een complexe

afgeronde explosie was van chocolade, kruidigheid, mineraliteit en wat zwart fruit. Mooi, maar verwarrend voor een pinot noir. De witte Mercurey 1er Cru Les Croichots 2006 (18€) was indrukwekkend vanaf het begin met aroma's van amandel, kastanje, wit fruit (peer) en een toetsje pompelmoes. Ik wist niet dat chardonnay zo edel kon zijn. Voor de gepassioneerde wijnliefhebber is Bruno Lorenzon een zegen, terwijl ik mij perfect kan indenken dat de 'gedésoifeerde' wijngenieter hem een onnoemelijke betweter en zaag zal vinden. Ik hou er alvast een beklivende herinnering aan over.

De appellatie Givry

Wanneer je verder de D981 neemt naar het zuiden en zo Mecurey verlaat, kom je na enkele kilometers al in het leuke wijndorpje Givry terecht. De bodemstructuur is overwegend kalk en doet denken aan dit van Volnay. Deze appellatie werd erkend in 1946 en bestaat overwegend uit rode wijnen.

Domaine du Clos Salomon

Dit prachtig gelegen domein op de helling van de Givry-appellatie is een ideale uitvalbasis om een degustatiedag te beginnen in Givry. Het is geen groot domein (9ha) maar de 'boerderij' bestaat al van 16de eeuw. Van buiten ziet deze wijnhoeve er zeer authentiek uit en alle wijngaarden van dit domeinen liggen op de premier cru-hellingen van Givry. Dit domein wordt gerund door twee bizarre jonge gasten (Ludovic du Gardin en Fabrice Perrotto) die elkaars complement zijn. Ze zijn bijna broers en tergelijktijd toch zo verschillend. De ene familie is eigenaar van de muren, de andere van de exploitatie. We hebben hun deskundige uitleg in echo aanhoord, en we hebben daar voor het eerst het woord 'echo-degustatie' geïntroduceerd. Wanneer Ludovic bezig was met zijn verhaal, dan kwam Fabrice er tussen in met zowaar hetzelfde verhaal en omgekeerd. Grappig en bijwijlen kafkaiaans. Veel belangrijker is het besef dat beide heren perfect weten waarmee ze bezig zijn. Clos Salomon maakt uitermate interessante wijnen die aanvankelijk wat rustiek en krachtig overkomen. Toen we een ouder millésime (Givry 1er Cru 1999 van nota bënë een matig jaar) konden degusteren, was dit één van de beste rode wijnen die we in de Côte Chalonnaise hadden gedronken. Dit vrij onbekende domein is echt een revelatie, waarbij Givry misschien het meest getypeerd wordt. Blij dat we niet naar Joblot zijn geweest.

Domaine Michel Sarrazin

Michel Sarrazin is een zeer bekende naam in de appellatie en samen met zijn twee zonen maakt hij zeer klassieke bourgognewijnen aan zeer toegankelijke prijzen. Dit huis is één van de zekerheden van de Givry-appellatie. En nochtans is dit familiaal domein van 30ha opnieuw een totaal andere belevenis. Hier heeft de moderne technologie zijn volle intrede gedaan en de houtlagering is blijkbaar het handelsmerk van het huis Sarrazin. Alles ziet er verzorgd uit en de chai met honderden nieuwe vaten oogt indrukwekkend. Domain Michel Sarrazin staat in voor een potentieel van 2/3 rode en 1/3 witte wijnen. De wijnen van dit huis zijn te typeren als: vol, rond, veel fruit, stevige structuur en zeer toegankelijk. Guy Sarrazin is een bescheiden man, die als een technocraat doorheen de degustatie wandelde. Vriendelijk, maar vrij emotioneel. Zo kan je ook de wijnen van dit domein typologeren: lekker, maar vrij

emotieloos. Geen uitschieters, geen waw-moment, geen discussie, geen zwak moment...en voor we het wisten was de degustatie van negen givrywijnen voorbij. Zelfs een enthousiaste 'ban-bourgignon' kon er bij de wijnboer amper af. Lekkere wijnen, maar een kleurloos domein.

Domaine François Lumpp

Op de D981 ligt een vrij modern gebouw, dat er niet echt uitziet als een groot wijndomein. Nochtans behoort Domaine François Lumpp tot de groten van de appellatie. In 1991 is François Lumpp met zijn pittige echtgenote zelfstandig begonnen en beschikken zij over 8ha wijngaard (6ha rood 1er Cru; 2ha wit). François Lumpp is een man van de wijngaard, omdat hij van menig is dat alles daar moet gebeuren. Ook hier heb je de indruk van perfectionisme, waarbij in de splinternieuwe kelder de houten vaten beangstigend afgelijnd op elkaar zijn afgestemd. De wijnen van dit domein zijn gewoonweg bijzonder lekker en fijn. Hoewel de jonge wijnen allemaal vrij gesloten overkwamen, voel je toch veel spanning en diepte in het glas. De witte Givry 1er Cru Petit Marolle 2007 (17€) was een zeer delicaat product en was duidelijk nog te jong om te drinken, terwijl de witte Givry 1er Cru Crausot 2006 al heel veel charme prijs gaf. De witte wijnen deden mij denken aan een Puligny-stijl. In rood waren we overdonderd door de kracht van Givry 1er Cru Clos du Cras Long 2006, dat spijtig genoeg niet meer te koop was. Domaine François Lumpp maakt zeer stijlvolle wijnen met grote draagkracht voor de toekomst. We hebben amper vier producten kunnen proeven, waarvan amper twee te koop waren. Je moet dus bij de pinken zijn om hier een wijntje te kunnen kopen. De grote verwachtingen van dit domein op basis van de literatuur werden volledig ingelost. De wijnen zijn niet echt goedkoop maar verdienen een plaats in het rek van de grote complexe wijnen uit de Bourgogne. Een prachtige afsluiter in stijl. De pittigheid en de vastberadenheid van mevrouw Lumpp zal ons ook altijd bijblijven.

Wat hebben deze drie appellaties ons geleerd?

Zoals in elke waardevolle wijnregio zit de kracht van de appellatie in de verscheidenheid en de eigenheid van de wijnbouwers. De tien hierboven omschreven wijnhuizen zijn zo verschillend van elkaar en maken van de chardonnay of de pinot noir zo verschillende wijnen, dat het amper te geloven is dat ze tot één en dezelfde wijnregio behoren. De Côte Chalonnaise is dus niet onder één noemer te definiëren. Het is zelfs zeer moeilijk om eenduidig de verschillende appellaties van elkaar degustatief te onderscheiden. Zeer rudimentair kan men stellen dat Rully de fijnste witte wijnen maakt, Givry misschien de meest rustieke appellatie is, terwijl Mercurey de meest elegante rode wijnen produceert. Terwijl ik dit neerschrijf moet ik meteen vaststellen dat Lumpp absoluut geen rustieke wijnen maakt in Givry; dat de mercureywijnen van Château de Chamirey niet echt elegant kunnen worden genoemd en dat de meest explosieve rode wijn de Rully Les Pierres 1er Cru 2006 van Michel Briday bleek te zijn. Dus veralgemenen op enkele vierkante kilometers is in deze zeer gevaarlijk en onverstandig. Het is de wijnbouwer die het verschil maakt, in welke appellatie hij zich ook bevindt. Wel mogen wij concluderen dat de Côte Chalonnaise kwalitatief zeker niet moet onderdoen voor zijn noordelijke burens en dat verhouding prijs/kwaliteit zij zelf beter scoort. Dat sommige wijnbouwers weten dat ze in het elitaire Bourgogne functioneren, moeten wij er helaas bijnemen, hoewel ik dit ook niet mag

veralgemenen. Wel moet het mij van het hart dat ik de pretentie van een Joblot of van een Jacqueson verafschuw. De wijze waarop dergelijke wijnbouwers neerkijken op de geïnteresseerde wijnconsument is een echte schande. Het is duidelijk dat succes sommige mensen blijkbaar dom maken en bescheidenheid is vaak een uiting van intelligentie. Los van de wijn is de Côte Chalonnaise niet echt een adembenemend mooi gebied en ziet deze streek er vrij monotoon uit. Een bezoek aan deze streek gaat best gepaard in combinatie met een toeristische uitstap naar de regio rond Beaune. Pas dan zou het interessant kunnen worden om de wijnen van de Côte de Beaune met deze van de Côte Chalonnaise te vergelijken. Ik ben ervan overtuigd dat de Côte Chalonnaise op dit vlak best zou kunnen verrassen in de positieve zin van het woord.

Erwin Devriendt
2008
Ken Wijn n° 10

WIJNDEGUSTATIE LIVINUS woensdag 27 mei

Wit

1.
Domaine de Villaine
AOC Bouzeron 2007 8,65 €
2.
Domaine du Clos Solomon
AOC Givry 1° Cru 2007 La grande berge 13,50 €
3.
Chateau de Chamirey
AOC Mercurey 1° Cru 2006 La mission 22,00 €
4.
Domaine Vincent Dureuil-Janthial
AOC Rully 1° Cru 2006 Le Meix Cadot Veiles Vignes 15,00 €
5.
Domaine Michel Briday
AOC Rully 1° Cru 2007 Gresigny 13,50 €

Rood

6.
Domaine Antonin Rodet – Chateau de Rully
AOC Rully 1° Cru 2006 Les Molesmes 15,40 €
7.
Domaine Michel Briday
AOC Rully 2006 Les 4 vignes 10,00 €
8.
Domaine Michel Sarrazin
AOC Givry 1° Cru 2006 La grande berge 17,30 €
9.
Chateau de Chamirey
AOC Mercurey 1° Cru 2006 Clos du Roi 22,00 €
10.
Domaine Michel Juillot
AOC Mercurey 1° Cru 1999 Clos du Roi – Magnum 61,00 €